

Henhold til Lov om Jordemødrenes Lønning og Forhold af 15. Maj 1875.

Altsaa som De ser, næsten ligesaa gammel som Dansk Kvindesamfund.

Jordemoderloven og Tyndeloven er to jævnbrydige Kammerater.

Lønnen er i de fleste Distrikter c. 300 Kr., fri Bolig og lidt Have, men i en Mængde af Embederne er *faa* og i daarlige Egne *slet* betalte Fødsler, saaledes at en Del af Jordemødrene kun har 5—700 Kr. og frit Hus. Selvfølgelig er der dem, der har større Indtægt af Fødsler. Højest Pension er 300 Kr., der jo maa siges at være absolut utilstrækkeligt at leve af nu til Dags, selv om det er paa Landet.

Alm. dansk Jordemoderforening, der omfatter 20 Kredsforeninger i hele Landet, stiftedes for 9 Aar siden paa Initiativ af Professor Leopold Meyer, og har i disse Aar indgivet to Andragender til Regering og Rigsdag om Forbedring af Jordemødrenes Kaar. Det første blev afvist af daværende Justitsminister Alberti, det sidste blev indgivet for tre Aar siden, og da af Justitsminister Høgsbro indsendt til Medicinalkommissionen, hvem det ovedroges at udarbejde Betænkning. det ligger der endnu, men det menes sikkert, at Kommissionen vil tage fat paa det i indeværende Efteraar.

Hvornaar det naar frem til Rigsdagen, og hvad Skæbne det faar, vil senere Tider vise os. Vi faar da se til den Tid, om, som Professor Leopold Meyer nylig udtalte paa Mødet, *Landet har Raad til at lade være at forbedre Jordemødrenes Kaar.*

I København gælder Taksterne ikke, og Jordemødrenes Betaling retter sig ogsaa her efter Folks Stilling og Indtægt.

I Paragrafen, der omhandler dette, staar, »at Jordemoderen kan, naar ingen Overenskomst om Betaling forinden har fundet Sted, af den enkelte kræve den samme Betaling, som hun for den samme Forretning plejer at erholde af Personer under lige Livsvilkaar«.

Det er et svævende og elastisk Begreb, men De forstaa, at det her er mange Aars Praksis, der vinder Hævd, og denne Passus i Loven benyttes ofte ved Søgmaal om Honorarer.

Jeg maa her tilføje, at vi aldrig har haft Grund til at beklage os over de faldne Domme i slige Sager.

Betalingen, særlig for Middelstands- og Smaakaarsfolk i København og de større Byer er naturligvis steget betydeligt, navnlig

efter at vi er blevne organiserede. Foreningen her i Byen begyndte med at fastsætte et Minimumshonorar af 10 Kr. for Smaakaarsfolk, der dog nogle faa Aar efter forhøjes til 12 Kr. og staar derved endnu; før den Tid fik man nemlig meget ofte 4—6 Kr. hos Smaafolk; 6 Kr. regnedes den Gang for mindste Betaling, da det var Fattigvæsenets Takst; nu betaler Magistraten 10 Kr. for *Ubemidlede*, som før Fødslen har henvendt sig til Distriktsforstanderen og søgt gratis Jordemoderhjælp. Familiens Forhold bliver da undersøgt, og Forstanderen afgør i hvert enkelt Tilfælde om Hjælpen er berettiget; denne har ikke Fattighjælps Virkning.

For det bedst stillede Publikum derimod er Betalingen ikke steget *saa* meget som mange er tilbøjelig til at tro. Taler man med gamle Jordemødre, der har praktiseret i Dalernes Tid, da hører man altid, at Betalingen for en Fødsel den Gang var lige *saa* meget i Daler, som nu i Kroner, naturligvis spiller nu ogsaa Udgiften til Sygeplejersken, der ikke kendtes den Gang, en ikke uvæsentlig Rolle.

Men tager man nu i Betragtning, de fuldstændig forandrede Livsvilkaar og det uforholdsmæssige store Antal af Jordemødre, der nedsætter sig i København, for en stor Del paa Grund af de slette økonomiske Kaar paa Landet, samt det ringe Fødselsantal i Forhold til Jordemødrenes Antal, *saa* vil man forstaa, at Forholdene heller ikke her er ideelle.

Der er i København og paa Frederiksberg henimod 200 Jordemødre (150 af dem er i Foreningen), der er gennemsnitlig *ikke én Fødsel om Ugen* til hver Jordemoder.

Ved nogle Spørgeskemaer, der udsendes her i Byen til Jordemødre for faa Aar siden, oplystes det, at *Størsteparten* af Københavns Jordemødre tjente 1500 Kr. og derunder.

Det er umuligt at forstaa, hvordan en Jordemoder, der tjener *saa* lidt, kan holde Pige til at gøre hendes grove Arbejde og tage mod Besked, naar hun er borte, holde Telefon, bo ordentlig o. s. v. Uden disse tre Ting er det nemlig ganske ugørligt at skaffe sig Praksis i København. —

Vi venter derfor her med lige *saa* stor Spænding paa Kaarenes Forbedring, som de paa Landet, idet vi sikkert tror, at Forholdene da ogsaa her i Byen vil bedres. Skulde vi ud over dette ønske mere, maatte det være *Jordemødrenes Uddannelsestid* forlæn-